

शास्त्री = ॥ स्वप्न

साहित्य

रघुवंश - प्रयोदशः सर्गः

Saathi

Date: / /

५०८७ लं रक्षसा भीरु! यतोऽपनीता तं मार्गमेता कृपया खता मे ।

अदृशामत् वक्तुमशक्नुवत्यः शारवाभिवाजितपल्लवाभिः ।
उत्तरम्-पसंगः-पशुनाडमे श्लोकः महाकाविदास निर्मितः रघुवंशमहा -

काव्यस्य प्रयोदशसर्गात् ऋद्ध्यूतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके श्रीरामः सीतां प्रति कथयति -

हे भयशीले जानकि! रावणः त्वमपहृत्य मेन मार्गेण गतवान्

तं मार्गं मानवा इव वक्तुमसमथा खता खताः दयाद्रोः सत्यः

अङ्गुलिभिरिव अवनमितादयोऽपि समुद्युः स्वभाजो

भवन्ति । तथाहि भगवान् मनुः -

तमसा बहुरूपेण वैषिटाकेमस्तुना ।

अन्तःसंज्ञा भवन्त्येते सुखदुःखसमान्विता ।

व्याख्याः - हे भीरु! = भयशीले सीते! त्वम् = भवती । रक्षसा = रक्षसेन

रावणेन । यतः = येन मार्गेण । अपनीता = अपहृता । तम् = तादृशम्

मार्गम् = पन्थानम् । वक्तुम् = भाषितुम् । अशक्नुवत्यः = असमथा

वागिन्द्रयाभावाद् वक्तुमसमथाः । खताः = इमाः । खताः = वल्लयः

आवाजितपल्लवाभिः = पाणिस्थानीयाभिनमितकिसलयभिः

शारवाभिः = भुजस्थानीयैः विटपैः । कृपया = दयया । मे = मम

कर्तुं । अदृशामत् = दृशितवल्मः ।

Renu Devi

5/12/20

राधा उमाकान्त सिंह महाविठ सुखसेना,

पूजिमा ।

वास्तवी - इस्वण्ड

साहित्य

अभिज्ञानशाकुन्तलम् - षष्ठोऽङ्कः

Date ___/___/___

Saathi

प्र०८१ - कृताः शरव्यं हरिणा तवासुराः शरासनं तेषु विकृष्यतामिदम् ।
प्रसादसौम्यानि सतां सुहृज्जने पतन्ति चक्षुषि नदारुणाः शराः ।
उ०२२ - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य अभिज्ञान-
शाकुन्तलम् नाट्यशास्त्रस्य षष्ठोऽङ्कात् उद्घृतोऽस्ति ।
अस्मिन् श्लोके नृपतिं दुष्यन्तं क्रुद्धमवगत्य
विदूषकं परिच्यज्य मानलिङ्घने -
०२२०२ - हरिणा = इन्द्रेण, असुराः = दैत्याः तव = दुष्यन्तस्य शरव्यं =
लक्ष्यं कृताः = विहिता, दैत्याः त्वमा हन्तव्या इति हरेरभिषाषेत्वर्थः
लक्ष्यं लक्ष्यं शरव्यं च इत्यमरः । अतः तेषु = लक्ष्मीभूतेषु
दैत्येषु इदं = सज्जं, शरासनं = सान्निव्यतसरं द्यनुः विकृष्यताम् =
आकृष्यताम्, तदर्थं मेवाहमागतोऽस्मि, स्वयमिन्द्रेण प्रार्थितस्त्वं
दैत्यान् जीह मास्तुते मयि शरव्यागः इति भावः । सतां = सज्जनानां
भवाद्दृष्ट्वा सुहृज्जने = स्वामित्रादिबन्धुवर्गं प्रसादसौम्यानि प्रसादेन =
प्रसन्नतया, सौम्यानि = अनुग्राह्यापि, आह्लादिकाणि प्रसाद-
मधुराणि चक्षुषि = नेत्राणि पतन्ति, दृष्ट्वा निक्षीयन्ते न तु
दारुणाः = भयङ्कराः मर्मभेदिनः शराः = वाणाः न निपतन्ति ।
अतस्त्वमपि मयि सुहृदि बन्धुवर्गे स्नेहमसृजे लोचने निक्षिप
न खलु तव शरपातोऽतीत इहम् । अहं हि वान्धवतया समा-
गतो भवतः प्रसन्नदृष्टैरेव पात्रमस्मि न वाणपातस्यैति
सहित्यतां निजमायुधमिति भावः । अञ्जान्वरन्यास-
परिसंख्या - काव्यालिङ्गमलङ्काराः वंशस्थं वृत्तञ्च ।

Renu Devi
05/12/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ सुरवसेना,
पूणि या ।

उपकास्त्री - II खण्ड

साहित्य - तृतीय - पत्रम्
रघुवंश महाकाव्यम् -
द्वितीयः सर्गः

Saathi

Date ___/___/___

प्र० ८ भक्त्या गुरो मय्यनुकम्पया च प्रीताडरिम ते पुत्र! वरं वृणीष्व ।
न कैवलानां पयसां प्रसूतिमवेहि मां कामदुष्यां प्रसन्नाम् ॥

उत्तरम् - प्रसंगाः - प्रस्तुतौऽर्थे श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य
रघुवंश महाकाव्यस्य द्वितीयसर्गात् उद्धृतौऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके राजा दिलीप प्रति नान्दिन्याः

उक्ति - राजन्! सप्रसन्नं तव गुरुभक्तिं मयि दयाभावश्चावलोक्य
त्वयि नितरां प्रसन्नाडरिम । हे वत्स! मनोवाग्द्वन्द्वं वरं पाचस्व,
मां केवलं दुष्यदानसमर्था मेव गांन जानीहि, किन्तु कामदुष्येणुमिव
सकलार्थपूरणसमर्था मवेहि ।

व्याख्याः - पुत्र! = हे वत्स!, गुरो = वसिष्ठे, भक्त्या = अर्पयया, मयि = येन
नान्दिन्याम्, अनुकम्पया = दयया, च = पुनः, ते = तुभ्यम्,
प्रीताडरिम = अहं प्रसन्नाडरिम, अतः, वरं = अभिलषितमर्थम्,
वृणीष्व = वरय, वा, यतः मां = नान्दिनीम्, कैवलानां = एका-
किनाम्, पयसां = दुष्यानामेव, प्रसूतिं = जनयित्रीम्, उद्भव
कारणं वा, न अवेहि = मा मन्यस्व, किन्तु प्रसन्नां = प्रीताम्, मां =
नान्दिनीम्, कामदुष्याम् = सकलाभीष्टप्रदायिणि, अवेहि = जानीहि
विद्मि वा, ।

Renu Rani
05/12/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ्ठलसुखसेना,
पूणिमा ।

उपशास्त्री - इरवण्ड

साहित्य - तृतीयः पत्रम्
रघुवंश महाकाव्यम्
द्वितीयः सर्गः

Saathi

Date ___/___/___

प्र० (1) - आपीन भरौद्वहतप्रयत्नात्, गृष्टिर्गुरुत्वाद्बपुषो नरेन्द्रः ।

उभावलञ्चक्रतुरञ्चिताभ्यां तपोवनावृत्तिपथं गताभ्याम् ॥

उत्सर्गः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकवि कालिदास प्रणीतस्य रघुवंश महाकाव्यस्य द्वितीय सर्गात् उद्घृष्टोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके राजा दिलीपः स्वगां प्रति कथयति - स्तनभारात् मन्दगमनायां नान्दिन्यां शरीरस्थौल्यत् मत्तगजेन्द्रवत् गमनशीलस्य राज्ञो दिलीपस्य च चारुचक्रमणैः आकर्षकं मन्थनगमनेन वा वनमार्गः शोभामवाप ।

व्याख्याः - गृष्टिः = सकृत्प्रसूता गौ नान्दिनी, आपीन भरौद्वहतप्रयत्नात् = ऊर्ध्वो भारनयनप्रयासात्, नरेन्द्रः = राजेन्द्रो दिलीपश्च, बपुषः = शरीरस्थ, गुरुत्वात् = गौरवात्, अञ्चिताभ्यां = मनोहराभ्याम्, गताभ्यां = सलील गमनाभ्याम्, तपोवनावृत्तिपथं = आज्ञमपरावर्तनमार्गम्, अलञ्चक्रतुः = भूषयामासतुः ।

Renu Devi

05/12/20

राधा उमाकान्त सं महावि० सुखसेना,
पूरिया ।